07/04/2021

Μια Ελληνίδα, η πρώτη γυναίκα μαέστρος στη Συμφωνική Ορχήστρα του Κονρό, στο Τέξας

/ Ομογένεια

Εμπνέεται από τον Θεόδωρο Κουρεντζή, θαυμάζει τον μυθικό Δημήτρη Μητρόπουλο και μπορεί να μην ήξερε …από κούνια πως θα γίνει μαέστρος, ωστόσο η παρότρυνση των γονιών της να μάθει πιάνο και η εμπειρία της στην παιδική χορωδία του Τρίτου Προγράμματος της ΕΡΤ, την οδήγησαν στον δρόμο της μουσικής. Σήμερα, η Άννα- Μαρία Γκούνη είναι η πρώτη γυναίκα μαέστρος και μουσική διευθύντρια της Συμφωνικής Ορχήστρας του Κονρό (Conroe Symphony Orchestra), στο Τέξας των ΗΠΑ.

Με προπτυχιακές σπουδές στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, μεταπτυχιακό στο Πανεπιστήμιο της Νεμπράσκα και πλέον σε διαδικασία απόκτησης διδακτορικού διπλώματος από το Πανεπιστήμιο του Χιούστον, η νεαρή Ελληνίδα μαέστρος, που

οι καθηγητές της τη χαρακτηρίζουν «φυσικό ταλέντο», καλείται να διαχειριστεί την πρόκληση της διεύθυνσης μιας ορχήστρας εν μέσω πανδημίας.

Οι πρόβες δεν έχουν ακόμη ξεκινήσει, λόγω της υγειονομικής κατάστασης, αλλά η ίδια ανυπομονεί, όπως λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, να πιάσει μπαγκέτα και να οδηγήσει το μουσικό σύνολο στην πρώτη του συναυλία, εφόσον οι συνθήκες το επιτρέψουν, το προσεχές καλοκαίρι. Μάλιστα, είχε την ευκαιρία να συναντήσει -με όλα τα μέτρα- τα μέλη της ορχήστρας (κυρίως εθελοντές) καθώς ήθελε να τους γνωρίσει προσωπικά προτού βρεθεί μπροστά τους στο πόντιουμ.

Τα πρώτα μουσικά βήματα και η παιδική χορωδία του Τρίτου Προγράμματος

Η Άννα- Μαρία Γκούνη γεννήθηκε το 1990 στην Αθήνα και η πρώτη της επαφή με τη μουσική ήταν σε ηλικία μόλις 7 ετών, όταν οι γονείς της την έγραψαν στο ωδείο. Ήταν τότε που άρχισε να ξεδιπλώνεται μπροστά της ένας κόσμος γεμάτος παρτιρούρες με νότες και την έκανε να θέλει να φοιτήσει στο μουσικό γυμνάσιο-λύκειο της Παλλήνης και στη συνέχεια στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιόνιου Πανεπιστήμιου.

Εξηγεί πως υπήρξε τυχερή που όσο ήταν ακόμη παιδί υπήρχε η παιδική χορωδία του Τρίτου Προγράμματος στην ΕΡΤ και την έκανε να δει …πιο σοβαρά τον μουσικό κόσμο. «Κάθε Σαββατοκύριακο, 3-4 ώρες τις περνάγαμε στην ΕΡΤ. Κι όποτε τύχαινε να έχει και η ορχήστρα πρόβα στα διπλανά στούντιο, ήταν ο μαγικός κόσμος: όποτε έβλεπα την ορχήστρα τρύπωνα από τις πόρτες να κοιτάξω λίγο τι συνέβαινε εκεί μέσα. Τα όργανα, τους μαέστρους, τους μουσικούς… Κάπως έτσι μπήκε ο σπόρος να γίνω μαέστρος», θυμάται.

Ως φοιτήτρια στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο επέλεξε την κατεύθυνση της Διεύθυνσης Ορχήστρας υπό τον καθηγητή Μίλτο Λογιάδη, τον οποίο γνώριζε μέσα από συναυλίες του και την είχε εντυπωσιάσει τόσο για τη μουσική του δουλειά όσο και για την προσωπικότητά του. Στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών ήταν που ήρθε σε επαφή και με τον καθηγητή πιάνου Λάμπη Βασιλειάδη, ο οποίος την παρότρυνε να συνεχίσει τις σπουδές της στις ΗΠΑ.

Το …διάλειμμα στην Αμοργό των ξεχωριστών ανθρώπων

Μετά την ολοκλήρωση του μεταπτυχιακού της, επέστρεψε στην Ελλάδα και οι καλοκαιρινές διακοπές τη βρήκαν στην Αμοργό, όπου η ηρεμία του νησιού -κατάλληλη για μελέτη και έρευνα- και οι καλοσυνάτοι άνθρωποι την κέρδισαν αμέσως. Το κενό δε, που είχε δημιουργήσει η αποχώρηση της δασκάλας μουσικής

από το νησί και η ανάγκη των ανθρώπων να εκφραστούν με ήχους την οδήγησαν να πάρει την απόφαση και να μείνει στην Αμοργό για σχεδόν έναν χρόνο.

«Είχα ένα στούντιο 10-15 παιδάκια, την παιδική χορωδία και τη χορωδία ενηλίκων. Έβλεπα κόσμο που ερχόταν κουρασμένος μετά τη δουλειά και συνέβαινε μια μεταμόρφωση στη διάρκεια της πρόβας κι έφευγε χαρούμενος! Έτσι συνειδητοποίησα πως σε μια κοινωνία, η μουσική δένει τους ανθρώπους», λέει η μαέστρος, που μετά το …διάλειμμα της Αμοργού επέστρεψε στις ΗΠΑ για το διδακτορικό της.

Το απόκομμα της εφημερίδας με τον Κουρεντζή που κρατά από το 2007

Ο Θεόδωρος Κουρεντζής την εμπνέει κι έχει κρατήσει ένα απόκομμα εφημερίδας από την εποχή που δεν ήταν ακόμη τόσο γνωστός όσο σήμερα. «Είχε μια στάση σώματος που έμοιαζε σαν να ήταν σε " θέωση". Τον είδα και είπα, αυτός ο άνθρωπος κάνει κάτι πολύ σπουδαίο. Και επιβεβαιώνεται αυτό. Το έργο του, εμένα προσωπικά μού δίνει πολλή έμπνευση. Όπως και το να τον ακούω να μιλάει», λέει. Θαυμάζει επίσης πολύ τον μυθικό μαέστρο Δημήτρη Μητρόπουλο, «που εκτός από σπουδαίος μαέστρος και μουσικός που είχε κατακτήσει την επιστήμη της μουσικής, ήταν και πολύ ολοκληρωμένη προσωπικότητα ως άνθρωπος».

Στην ερώτηση δε, τι περνά από το …κεφάλι ενός μαέστρου την ώρα που διευθύνει ένα μουσικό σύνολο, απαντά πως πέρα από τις χιλιάδες σκέψεις που εναλλάσσονται πολύ γρήγορα, αυτό που είναι πολύ σημαντικό είναι να είσαι συγκεντρωμένος και να επαγρυπνείς για τον παραμικρό ήχο γιατί πράγματα που έχει δουλέψει κανείς πολλές φορές, στη συναυλία μπορεί να εξελιχθούν διαφορετικά.

«Αλλιώς χτυπάει η καρδιά στη συναυλία, αλλιώς σε μια πρόβα. Μετά είναι και ο συναισθηματικός παράγοντας. Νιώθεις την ψυχή σου να φουσκώνει με συναισθήματα», τονίζει.

Η παύση στην πράξη της μουσικής και στην …πανδημία

Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, οι μαέστροι κατέβασαν την μπαγκέτα τους και οι ορχήστρες σίγησαν. Πώς, όμως, βιώνει η ίδια αυτή την παύση; «Σκέφτομαι έναν παραλληλισμό. Σίγουρα η πανδημία ήταν μια παύση στη μουσική. Στην πράξη της μουσικής έχουμε τον ήχο κι έχουμε τον μη ήχο, ο οποίος είναι επίσης πολύ σημαντικός. Οι παύσεις και το πού είναι τοποθετημένες μέσα σ' ένα έργο μας δίνουν κάποιες πληροφορίες γι αυτό. Απαντούν σε κάποια ερωτήματα. Γιατί μπήκε εκεί η παύση, τι συμβολίζει; Οπότε για μένα κάτι συμβολίζει και αυτή η φάση. Προσπαθώ να δω το ποτήρι μισογεμάτο και να δω κάτι θετικό -αν υπάρχει- σ' αυτή

την κατάσταση. Και ναι, ήταν και είναι μια ευκαιρία να επαναπροσδιοριστούμε, να δούμε τι συνέβη, γιατί μας συνέβη αυτό, τι είναι προβληματικό στην κοινωνία μας και να προσπαθήσουμε να το διορθώσουμε», τονίζει.

Η μεγάλη αγκαλιά της ομογένειας

Στην Αμερική, η Άννα- Μαρία Γκούνη βρήκε μια ...απροσδόκητη αγκαλιά, αυτή της ομογένειας. Μάλιστα, όταν προσκαλούσε κόσμο στην πρώτη της συναυλία, σε μια επίσκεψή της στο προξενείο, όπου είχε πάει για να τακτοποιήσει κάποια χαρτιά, δεν πίστευε ότι θα ανταποκρινόταν τόσο ο ίδιος ο πρόξενος όσο και κάποιοι άλλοι Έλληνες. Οι δε δεσμοί της με την ομογένεια ενισχύθηκαν κατά την τελετή παραλαβής ενός βραβείου από τη Hellenic Society of Texas και «πλέον έχουμε πολύ συχνή επαφή μεταξύ μας», όπως λέει, συμπληρώνοντας πως όλο αυτό της δίνει δύναμη.

Πηγή: ert.gr